

[Indenrigsministeren.]

13. Attesteringsmangler:	
a. Attesten ikke påført erklæringsgiverens løbe-nr. på valglisten	177
b. Attesten ikke påført datering for attesteringens afgivelse...	6
c. Attesten ikke påført underskrift af den attestudstedende	29
14. Erklæring fra personer, der tidligere for samme parti har underskrevet gyldig erklæring..	59
15. Erklæring, i hvilken den erklæringsgivende har anført, at han ikke ønsker at deltage i anmeldelsen.....	1
16. Erklæring afgivet på ikke godkendte formularer.....	2
I alt...	<u>1.173</u>

I henhold til folketingsvalglovens § 23, stk. 3, skal de erklæringer, der vedlægges en partianmeldelse,

- 1) være afgivet på en af indenrigsministeren foreskrevet formular,
- 2) være underskrevet og dateret af vælgeren personlig,
- 3) være påført vælgerens løbe-nr. på valglisten.

Endvidere bestemmes det i loven, at erklæringer, der er udstedt ét år eller mere før anmeldelsen, ikke kan medregnes, og det samme gælder erklæringer fra vælgere, der deltager i anmeldelsen af mere end ét nyt parti.

Herudover stilles der i den af indenrigsministeren foreskrevne formular krav om følgende oplysninger:

- a. Vælgerens fulde navn,
- b. Vælgerens stilling,
- c. Vælgerens fødselsår og -dag,
- d. Vælgerens bopæl og postadresse samt kommune og amt.

Endvidere er der i formularen stillet krav om, at vælgerens datering skal foretages egenhændigt, samt at vælgerens underskrift foretages egenhændigt og på sædvanlig måde.

De 1.173 erklæringer, der af Danmarks Statistik er betegnet som ikke forskriftsmæssigt udfyldt, er gennemgået i indenrigsministeriet, og i henhold til lovens bestemmelser har indenrigsministeriet kasseret de under 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13a, 14, 15 og 16

i alt opførte 772 erklæringer. Indenrigsministeriet har endvidere kasseret de under 2 opførte 63 erklæringer samt de under 4 og 8 opførte 55, respektive 2, erklæringer.

Derimod har ministeriet — uanset at det i den foreskrevne formular er påbudt, at erklæringsgiverens fulde navn skal anføres i formularen — ment at måtte godkende de under 1 opførte 246 erklæringer, ligesom ministeriet efter omstændighederne har ment at måtte godkende de under 13b og c opførte 6, respektive 29, erklæringer.

Antallet af ugyldige erklæringer ud over de 781 erklæringer med manglende årstalsangivelse for erklæringsgiverens underskrift er af ministeriet opgjort til 892, hvorefter antallet af gyldige erklæringer udgør 14.460, hvilket er mindre end det i folketingsvalglovens § 23, stk. 2, fastsatte mindste antal, nemlig $\frac{1}{175}$ af samtlige ved det sidst afholdte folketingsvalg afgivne gyldige stemmer — eller $2.631.384/175 = 15.037$.

Under henvisning hertil har indenrigsministeriet i skrivelse af 4. august 1966 meddelt Danmarks retsforbund, at indenrigsministeriet ikke har kunnet godkende anmeldelsen som fyldestgørende grundlag for partiets deltagelse i kommende folketingsvalg.

Den fremgangsmåde, der er fulgt ved gennemgangen af Danmarks retsforbunds anmeldelse, er den sædvanlige. Siden 1920, da den første partianmeldelse af denne art blev foretaget, har det været praksis, at de erklæringer, der var bilagt en partianmeldelse, er optalt og gennemgået af statistisk departement.

Jeg har så sent som i marts 1965 over for folketingets valglovsudvalg redegjort for de retningslinjer, der følges ved gennemgangen af erklæringer, der er vedlagt en partianmeldelse, og udvalget har ikke over for mig givet udtryk for, at retningslinjerne er for strenge; tværtimod har det i valglovsudvalget været drøftet, hvorvidt der i valgloven burde indføjes en bestemmelse gående ud på, at vælgernes underskrift på erklæringsformularen skal gives ved personligt fremmøde på folkeregistret.

I øvrigt kan det ikke komme som en overraskelse for de anmeldende partier, at gennemgangen af erklæringerne ikke er lemfældig. Retsforbundet har jo i de senere år foretaget flere partianmeldelser, og vel i er-